A°. 1943. N°. 202

PUBLICATIEBLAD.

LANDSVERORDENING *houdende voorzieningen betreffende de verzorging van oorlogsslachtoffers en hun nabestaanden.*

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van Curaçao,

In overweging genomen hebbende, dat met betrekking tot de verzorging van oorlogsslachtoffers en hun nabestaanden, het noodig is, voorzieningen te treffen;

Heeft, den Raad van Bestuur gehoord, na verkregen goedkeuring der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

HOOFDSTUK I.

Inleidende bepalingen.

Artikel 1.

Deze landsverordening verstaat onder:

oorlogsletsel: het lichamelijk, of geestelijk letsel, ziekte daaronder begrepen, hetwelk aan een persoon is overkomen als gevolg van een actie van den vijand, van eenige handeling of nalatigheid van een onderdeel of lid van de weermacht of van de burgerlijke hulpdiensten als zoodanig in tijd van feitelijken oorlog, dan wel van maatregelen of omstandigheden, welke met de

oorlogvoering onverbrekelijk samenhangen, een en ander voor zoover dat letsel is ontstaan binnen het rechtsgebied van Curaçao, of elders is overkomen aan een persoon, die deel uitmaakt van de Curaçaosche weermacht of naar buiten het Gebiedsdeel uitgezonden hulpdiensten;

oorlogsslachtoffers: ieder, aan wien oorlogsletsel is overkomen;

nabestaanden: de in artikel 19 genoemde personen;

kostwinner: ieder, die een of meer nabestaanden te zijnen laste heeft, welke voor hun levensonderhoud geheel of hoofdzakelijk van hem afhankelijk zijn;

vijandelijke onderdanen: de personen, die voor de toepassing van de Curaçaosche Regeling Rechtsverkeer in Oorlogstijd als vijandelijke onderdanen worden aangemerkt;

de commissie: de op den voet van artikel 6 ingestelde commissie;

arbeidsinkomen: elke uitkeering, welke iemand als vergoeding voor zijn arbeid van zijn werkgever ontvangt, daaronder begrepen tantièmes, gratificaties, kinder- en duurtetoeslagen en dergelijke, alsmede de fooien of andere ontvangsten van derden, welke verband houden met zijn beroepsarbeid; voorts, indien de vergoeding voor arbeid geheel of gedeeltelijk daaruit bestaat, de vrije huisvesting en de verstrekkingen in natura, beide volgens de waarde ter plaatse van de verstrekking op haar geldswaarde geschat;

verder het zuiver inkomen, hetwelk iemand uit een door hem uitgeoefend beroep geniet, alsmede de zuivere opbrengst uit een zelf gedreven onderneming, voor zoover deze niet valt aan te merken als rente van het daarin geinvesteerde kapitaal; tenslotte het pensioen of de onderstand, welke iemand in verband met een vroeger door hem bekleede dienstbetrekking geniet;

ingezetenen: een ieder, die in Curaçao zijn hoofdverblijf heeft.

Artikel 2.

1. Deze landsverordening is niet van toepassing op niet-inge-

zetenen en degenen, die in vreemden krijgs- of staatsdienst zijn.

2. Vijandelijke onderdanen en in verband met oorlogsomstandigheden geinterneerde personen, alsmede hunne nabestaanden kunnen aan de bepalingen dezer landsverordening geen aanspraken op tegemoetkoming ontleenen.

Artikel .3

1. Aanspraak op tegemoetkoming komt toe aan ieder ingezetene, wien oorlogsletsel overkomt en voor wie geen wettelijke dan wel bijzondere voorziening is getroffen.

2. Het in deze landsverordening bedoelde oorlogsletsel wordt voor de toepassing van artikel 20 van de „Curaçaosche Pensioenverordening 1938", ten aanzien van de ambtenaren waarop die verordening betrekking heeft, beschouwd als in en door de uitoefening van hun ambt te zijn bekomen.

3. Voor het geval dat de voorziening in het eerste lid bedoeld ongunstiger mocht zijn dan in deze landsverordening bepaald, gelden de hierna volgende bepalingen behalve ten aanzien van de beroepsmilitairen van land- en zeemacht.

Artikel 4.

Aan personen, die oorlogsletsel hebben bekomen, alsmede aan de nabestaanden van personen, die tengevolge van zoodanig letsel zijn overleden, wordt ten laste van de geldmiddelen van Curaçao tegemoetkoming verleend op den voet van de bepalingen dezer landsverordening.

Artikel 5.

1. Hij, die in strijd met wat redelijkerwijze van hem verwacht kon worden welbewust een handeling verricht of nalaat, tengevolge waarvan hij of zijn kostwinner eenig oorlogsletsel bekomt of tengevolge waarvan een zoodanig oorlogsletsel verergert, kan, evenmin als zijn nabestaanden, aan de bepalingen dezer lands-

verordening aanspraken op tegemoetkoming terzake van dat letsel ontleenen.

2. Indien toepassing van het in het eerste lid bepaalde tot ernstige onbillijkheid zou leiden, is de Gouverneur bevoegd de commissie te machtigen daarvan af te wijken.

Artikel 6.

1. Door den Gouverneur wordt voor de uitvoering van deze landsverordening een commissie ingesteld, welke behoudens beroep op den Gouverneur, bij uitsluiting beslist ten aanzien van de toekenning, de herziening en de intrekking van uitkeeringen en andere tegemoetkomingen op den voet van de bepalingen dezer landsverordening.
2. De samenstelling en de werkwijze dezer commissie worden, voorzoover zulks niet reeds bij deze landsverordening is geschied, door den Gouverneur geregeld.

Artikel 7.

De Gouverneur kan, den Raad van Bestuur gehoord, in de gevallen, waarin de bij of krachtens deze landsverordening gegeven voorschriften niet voorzien, zoomede indien bijzondere redenen daartoe noopen, zoonoodig met afwijking van die voorschriften, voor ieder geval afzonderlijk of voor meer gevallen gezamenlijk, een beslissing nemen ten aanzien van toekenning, herziening en intrekking van uitkeeringen en andere tegemoetkomingen aan oorlogsslachtoffers of hun nabestaanden.

HOOFDSTUK II.

Van de tegemoetkoming aan oorlogsslachtoffers en hun nabestaanden in het algemeen.

Artikel 8.

Hij, aan wien eenig oorlogsletsel is overkomen, heeft terzake van dat letsel aanspraak op:

a. uitkeeringen als hieronder nader vermeld;
b. vrije geneeskundige behandeling.

Artikel 9.

1. Onder vrije geneeskundige behandeling in het voorgaande artikel bedoeld is begrepen, indien zulks noodig wordt geacht, vrije verpleging alsmede heelkundige behandeling, het verstrekken van kunstmiddelen, voor zooverre deze onontbeerlijk zijn voor het herstel van redelijke levensomstandigheden voor den patiënt en onderricht in het gebruik van die kunstmiddelen.

2. De Gouverneur geeft nadere voorschriften nopens de vrije geneeskundige behandeling en verpleging.

Artikel 10.

1. Hij, die zijn 18de levensjaar voltooid hebbende terzake van het hem overkomen oorlogsletsel onder geneeskundige behandeling is en een week na het ontstaan van dat letsel nog niet in staat is zijn werkzaamheden te hervatten, heeft met ingang van den dag na dien van het ontstaan van het letsel, — en degene die den 18-jarigen leeftijd nadien bereikt met ingang van zijn 18den verjaardag — tot en met den dag, waarop hij uit de geneeskundige behandeling wordt ontslagen, dan wel weer in staat is tot het hervatten van zijn werkzaamheden of tot het verrichten van anderen naar het oordeel van de commissie hem passenden arbeid, aanspraak op een tijdelijke periodieke uitkeering tot een bedrag, berekend naar de bepalingen van het volgende hoofdstuk.

2. De in het eerste lid bedoelde aanspraak wordt opgeschort ten aanzien van oorlogsslachtoffers, die en voor zoolang zij deel uitmaken van de weermacht.

Artikel 11.

1. Hij, die op het tijdstip, waarop de in artikel 10 bedoelde uitkeering een einde neemt, naar het oordeel van de commissie geheel of voor een belangrijk deel ongeschikt is tot het verrichten van hem passenden arbeid, heeft met ingang van den dag na dat tijdstip voor den verderen duur van zijn ongeschiktheid aanspraak op een periodieke invaliditeitsuitkeering tot een

bedrag, berekend naar de de bepalingen van het volgende hoofdstuk.

2. Hij, die zich terzake van het hem overkomen oorlogsletsel niet onder geneeskundige behandeling heeft gesteld, dan wel zich zonder gegronde reden voortijdig aan zoodanige behandeling heeft onttrokken, kan slechts aanspraak doen gelden op een invaliditeitsuitkeering als bedoeld in het voorgaande lid, indien blijkt, dat zijn ongeschiktheid tot werken niet door passende geneeskundige behandeling had kunnen zijn voorkomen. Als ingangsdatum voor de uitkeering wordt in dit geval aangemerkt de dag na dien, waarop hij de daartoe strekkende aanvraag heeft gedaan.

3. Aan personen beneden den leeftijd van 18 jaar, die op het tijdstip van het ontslag uit de geneeskundige behandeling naar het oordeel van de commissie blijvend invalide zijn, kan tot den dag, waarop zij hun 18den levensjaar hebben voltooid, naar door den Gouverneur te stellen regelen, kosteloos onderwijs worden verstrekt op die scholen, dan wel in die vakken, welke naar het oordeel van de commissie voor hen in verband met hun lichamelijken toestand en met het oog op het verkrijgen van de noodige geschiktheid tot het verrichten van hun passenden arbeid het meest doelmatig worden geacht.

4. De in het voorgaande lid bedoelde personen hebben, indien zij bij het bereiken van den leeftijd van 18 jaren naar het oordeel der commissie geheel of voor een belangrijk deel ongeschikt zijn tot het verrichten van hun passenden arbeid, met ingang van den dag, waarop zij hun 18den levensjaar hebben voltooid, voor den verderen duur van hun ongeschiktheid aanspraak op een uitkeering als bedoeld in het eerste lid.

5. De commissie kan, daartoe termen vindende, met tijdelijke afwijking van het bepaalde in het eerste en vierde lid, aan personen, die hun 18den levensjaar hebben voltooid, instede van een periodieke invaliditeitsuitkeering kosteloos onderwijs als bedoeld in het derde lid doen verstrekken.

Artikel 12.

Aan hem, te wiens laste de kosten der begrafenis van een tenge-

volge van het hem overkomen oorlogsletsel overleden persoon zijn gekomen, kunnen door de Commissie de gedane uitgaven, voor zoover de redelijkheid daarvan wordt aangetoond, tot een maximum van tweehonderd gulden worden vergoed.

Artikel 13.

1. De nabestaanden van hem, die ten gevolge van het hem overkomen oorlogsletsel is overleden, of van wien naar het oordeel van de commissie moet worden aangenomen, dat hij tengevolge van eenig oorlogsletsel is overleden, hebben, voor zoover zij voor hun levensonderhoud geheel of hoofdzakelijk van den overledene afhankelijk waren met ingang van den dag na dien van het overlijden of vermoedelijk overlijden van het oorlogsslachtoffer aanspraak op een periodieke pensioensuitkeering tot een bedrag, berekend naar de bepalingen van het volgende hoofdstuk. Een weduwe wordt geacht voor haar levensonderhoud geheel of hoofdzakelijk van haar overleden echtgenoot afhankelijk te zijn geweest.

2. Indien iemand binnen twee maanden, nadat hem eenig oorlogsletsel is overkomen, tengevolge van dat letsel is overleden, kan de commissie aan de personen, die tezamen met den overledene een gezin vormden en die op grond van het bepaalde in het vorige lid aanspraak hebben op een periodieke pensioensuitkeering, bovendien een uitkeering ineens toekennen tot een bedrag berekend naar de bepalingen van het volgende hoofdstuk.

Artikel 14.

De commissie is bevoegd om, wanneer een periodieke uitkeering tot een gering bedrag anders dan voorloopig behoort te worden toegekend en verwacht kan worden, dat de uitkeering gedurende meer dan vijf jaren zal moeten worden gedaan, op verzoek van den rechthebbende of zijn wettigen vertegenwoordiger zoodanige uitkeering om te zetten in een uitkeering ineens tot een bedrag, berekend naar de bepalingen van het volgende hoofdstuk. De omzetting wordt geweigerd, indien naar het oordeel der commissie onvoldoende waarborgen bestaan, dat de uitkeering ineens in het werkelijk belang van den rechthebbende zal worden besteed.

HOOFDSTUK III.

Van den omvang der uitkeeringen.

Artikel 15.

Bij de berekening van het bedrag van de in het voorgaande hoofdstuk genoemde uitkeeringen gelden de volgende bepalingen.

Artikel 16.

1. Als grondslag voor de berekening van de uitkeering per maand wordt genomen 1/12 gedeelte van het geheele bedrag aan arbeidsinkomen, dat door het oorlogsslachtoffer is genoten gedurende het jaar, onmiddellijk voorafgaande aan den dag, waarop hem het oorlogsletsel is overkomen.

2. Indien het oorlogsslachtoffer gedurende het in het eerste lid genoemde jaar geen arbeidsinkomen heeft genoten dan wel een arbeidsinkomen, dat aanzienlijk geringer is geweest dan het in voorgaande jaren genotene, kan de commissie, rekening houdende met de omstandigheden van ieder geval, een ander tijdvak van een jaar in aanmerking nemen onmiddellijk voorafgaande aan een tijdstip, dat niet meer dan drie jaar voor den dag, waarop hem het oorlogsletsel overkwam, of — indien het oorlogsslachtoffer tot de weermacht behoort — voor den dag, waarop hij laatstelijk voor den dienst is opgeroepen, mag zijn gekozen.

3. Indien het oorlogsslachtoffer, voordat hem het oorlogsletsel overkwam nog geen jaar in het genot van arbeidsinkomen was, zal als grondslag voor de berekening dienen een door de commissie te bepalen bedrag, bij het bepalen waarvan zij rekening zal houden met het gemiddelde arbeidsinkomen over een maand dat een gelijksoortig persoon met overeenkomstige ontwikkeling als aanvangsinkomen pleegt te ontvangen.

4. Indien de naar de bepalingen der voorafgaande leden van dit artikel afgeleide grondslag meer bedraagt dan f.600.—, komt het meerdere voor de berekening eener uitkeering niet in aanmerking.

Artikel 17.

Behoudens het bepaalde bij artikel 21 bedraagt de tijdelijke uitkeering genoemd in artikel 10 over het tijdsverloop van een maand een door de commissie vast te stellen bedrag, hetwelk gedurende de eerste drie maanden ten hoogste 80% van den in artikel 16 aangegeven grondslag zal bedragen, en gedurende de daaropvolgende maanden ten hoogste 50% van dien grondslag.

Artikel 18.

1. Behoudens het bepaalde bij artikel 21 bedraagt de invaliditeitsuitkeering genoemd in artikel 11 over het tijdsverloop van een maand:

a. ingeval van algeheele ongeschiktheid 50% van den in artikel 16 aangegeven grondslag;

b. ingeval van gedeeltelijke ongeschiktheid een percentage van dien grondslag, als aangegeven in de aan deze landsverordening gehechte tabel, met dien verstande, dat indien de ongeschiktheid niet in verband staat met een der op deze tabel voorkomende verminkingen, dan wel naar het oordeel der commissie door de verminking alleen niet voldoende is bepaald, de invaliditeitsuitkeering door de commissie zal worden vastgesteld op een deel der sub a genoemde uitkeering in verhouding tot de verloren geschiktheid tot werken.

2. Indien de ongeschiktheid niet in verband staat met een der op de tabel, bedoeld in lid 1, sub b, voorkomende verminkingen, dan wel, naar het oordeel der commissie, door de verminking alleen niet voldoende is bepaald, mag voor verlies of onbruikbaarheid van eenig lichaamsdeel, nooit een hoogere graad van arbeidsongeschiktheid worden vastgesteld dan het in bedoelde tabel voor verlies van het betrokken lichaamsdeel aangegeven maximum invaliditeits percentage.

3. Indien de tot een invaliditeitsuitkeering gerechtigde een of meer personen als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder c en d geheel of hoofdzakelijk te zijnen laste heeft, kan de commissie zijn uitkeering met ten hoogste 10% daarvan voor ieder kind of

iederen ouder verhoogen, met dien verstande, dat de verhooging in totaal niet meer dan 30% van de uitkeering zal bedragen, en de geheele uitkeering het bedrag van f.300.— niet zal mogen overschrijden.

4. De invaliditeitsuitkeeringen, die worden toegekend over een tijdvak liggende binnen de eerste drie maanden na het ontstaan van het oorlogsletsel, kunnen door de commissie worden verhoogd tot ten hoogste 80% van den in artikel 16 aangegeven grondslag.

Artikel 19.

1. Behoudens het bepaalde bij artikel 21, bedraagt de pensioenuitkeering, genoemd in het eerste lid van artikel 13, over het tijdsverloop van een maand:

a. voor de vrouw, met wie de overledene gehuwd was op het tijdstip, waarop hem het oorlogsletsel overkwam en met wie hij nog gehuwd was op het tijdstip van het overlijden, een percentage van den in artikel 16 aangegeven grondslag, dat gesteld wordt op 30% van de eerste f. 100.—, 25% van de tweede f. 100.—, 20% van de derde f. 100.— en 15% van het resteerend bedrag van dien grondslag;

b. voor den man, met wien de overledene gehuwd was op het tijdstip, waarop haar het oorlogsletsel overkwam en met wien zij nog gehuwd was op het tijdstip van het overlijden zooveel als zij in den regel tot zijn levensonderhoud bijdroeg, doch niet meer dan de onder a bedoelde percentages van den in artikel 16 aangegeven grondslag;

c. voor elk ongehuwd wettig, wettelijk erkend kind, zoomede voor elk ongehuwd stief- of pleegkind, alsook voor elk ongehuwd ouderloos kleinkind, allen beneden den leeftijd van 18 jaren, die den overledene op het tijdstip waarop hem het oorlogsletsel overkwam, bestonden, 10% van den in artikel 16 aangegeven grondslag, tot een maximum van 50%;

d. voor een of beide ouders, of bij ontstentenis van deze voor een of beide grootouders, alsook voor een of beide schoon-

ouders, welke den overledene op het tijdstip, waarop hem het oorlogsletsel overkwam, bestonden, zooveel als deze in den regel tot hun onderhoud bijdroeg, doch niet meer dan de onder a bedoelde percentages van den in artikel 16 aangegeven grondslag.

2. De uitkeeringen aan de gezamenlijke nabestaanden van een oorlogsslachtoffer zullen over het tijdsverloop van een maand niet meer dan 50% van den in artikel 16 aangegeven grondslag bedragen. Zoo noodig wordt elke uitkeering daartoe evenredig verminderd.

Artikel 20.

Indien het arbeidsinkomen, dat als grondslag voor de berekening der uitkeeringen wordt genomen, geheel of ten deele uit pensioen of onderstand bestaat, kan de commissie de in artikelen 17, 18 en 19 bedoelde uitkeeringen verdubbelen, voorzoover zij gebaseerd zijn op dat pensioen of dien onderstand, met dien verstande dat de uitkeeringen nimmer het bedrag van den in artikel 16 aangegeven grondslag en bovendien nimmer het bedrag van f. 300.— zullen mogen overschrijden.

Artikel 21.

De commissie zal bij het vaststellen van het bedrag der uitkeeringen, voor zoolang zij zulks wenschelijk acht, de overeenkomstig de vier voorgaande artikelen berekende uitkeeringen verminderen met den uitkeeringsgerechtigde uit anderen hoofde toevloeiende inkomsten, welke voortspruiten uit op het tijdstip van het ontstaan van de aanspraak op uitkeering reeds bestaande of op dat tijdstip ontstane bronnen.

Artikel 22.

1. Indien op den voet van het bepaalde bij artikel 14 omzetting plaats heeft van een periodieke uitkeering in een uitkeering ineens, zal deze laatste het 60-voud der eerste bedragen.

2. Wanneer de omzetting geschiedt, nadat een of meer betalingen van de periodieke uitkeering hebben plaats gevonden, zul-

len de gedane betalingen in mindering worden gebracht van het ingevolge het voorgaande lid berekende bedrag der uitkeering ineens.

Artikel 23.

De in artikel 13 lid 2 bedoelde uitkeering ineens bedraagt ten hoogste 2 maal den in artikel 16 aangegeven grondslag.

HOOFDSTUK IV.

Van de aanvraag der tegemoetkomingen.

Artikel 24.

Tegemoetkomingen op den voet van de bepalingen dezer landsverordening worden toegekend op aanvraag van het oorlogsslachtoffer, van een of meer zijner nabestaanden dan wel van derden, die naar het oordeel der commissie geacht kunnen worden voor en namens het oorlogsslachtoffer of een of meer zijner nabestaanden op te treden.

Artikel 25.

1. Vrije geneeskundige behandeling en verpleging worden geacht te zijn aangevraagd door het enkele inroepen van geneeskundige hulp door of voor het oorlogsslachtoffer.

2. De overige tegemoetkomingen op den voet van de bepalingen dezer landsverordening worden mondeling of schriftelijk aangevraagd bij de commissie.

Artikel 26.

Een aanvraag voor tegemoetkomingen, als bedoeld in het tweede lid van het voorgaande artikel gaat steeds vergezeld van een zoo volledig mogelijke opgave van gegevens betreffende den aard en de oorzaak van het bekomen oorlogsletsel en den persoon van het oorlogsslachtoffer.

HOOFDSTUK V.

Van het onderzoek der aanvragen.

Artikel 27.

Na ontvangst van een aanvraag als bedoeld in artikel 25, lid 2 stelt de commissie een onderzoek in naar:

1e. de oorzaak en den aard van het voorval;

2e. de identiteit en de verblijfplaats van den getroffene;

3e. het door het voorval veroorzaakte letsel;

4e. de namen en woonplaatsen van de nabestaanden, die ingevolge deze landsverordening eenige aanspraak op tegemoetkoming kunnen hebben;

5e. het bedrag, dat krachtens het bepaalde bij artikel 16 als grondslag voor de berekening van de uitkeeringen moet worden genomen;

6e. het bedrag en den aard van de inkomsten, die dengenen, die aanspraak op eenige uitkeering maken, na het ontstaan van het oorlogsletsel toevloeien.

Artikel 28.

1. De commissie houdt het in het voorgaande artikel bedoelde onderzoek zelf, of doet het houden

a. door een of meer harer leden;

b. door een of meer nader door den Gouverneur aan te wijzen personen;

2. De door de commissie met eenig onderzoek belaste personen geven aan de hun verstrekte opdrachten met den meesten spoed gevolg.

Artikel 29.

1. Ieder is verplicht alle door of namens de commissie in verband met het in artikel 27 bedoelde onderzoek verlangde inlichtingen te verstrekken.

2. De commissie, alsmede de door de commissie met eenig onderzoek belaste personen zijn bevoegd om, indien zulks voor een onderzoek noodzakelijk is, daarbij als getuige of als deskundige te hooren ieder, die omtrent een der in artikel 27 genoemde punten inlichtingen zou kunnen geven, daaronder begrepen den getroffene; de opgeroepenen zijn verplicht te verschijnen en behoudens wettige redenen van verschooning mede te deelen, wat hun omtrent de te onderzoeken punten bekend is of hunne diensten als deskundige te verleenen.

3. De verschenen getuigen en deskundigen genieten een schadeloosstelling benevens een vergoeding van reiskosten op den voet van het tarief van justitiekosten in strafzaken.

HOOFDSTUK VI.

Van de toekenning der tegemoetkomingen en de betaalbaarstelling der uitkeeringen.

Artikel 30.

1. Behoudens het bepaalde bij artikel 7 worden alle tegemoetkomingen door de commissie op den voet van de bepalingen dezer landsverordening vastgesteld en toegekend.

2. Indien het in artikel 27 bedoelde onderzoek niet binnen bekwamen tijd kan worden beëindigd, kan voorloopige toekenning van een tegemoetkoming plaats vinden.

3. De uitbetalingen, gedaan krachtens een voorloopige toekenning, zijn niet voor terugvordering vatbaar, tenzij blijkt, dat de toekenning een gevolg is geweest van het opzettelijk verzwijgen van opgaven of het opzettelijk doen van valsche opgaven door dengene, aan wien de uitbetaling is geschied.

Artikel 31.

Bij het toekennen van een geldelijke uitkeering kan de commissie bepalen, dat in mindering van de uit te betalen sommen zullen worden gebracht zoodanige bedragen, als zij geraden acht in verband met de omstandigheid, dat aan het oorlogsslachtoffer of zijn nabestaanden buiten de voorschriften van deze landsverordening om door de militaire of burgerlijke autoriteiten reeds betalingen terzake van bekomen oorlogsletsel zijn gedaan.

Artikel 32.

1. De commissie reikt van elk besluit tot toekenning van een uitkeering een bewijs uit aan den rechthebbende. Het model van het bewijs wordt door den Gouverneur vastgesteld.

2. Indien een aangevraagde tegemoetkoming wordt geweigerd, worden de redenen der weigering den aanvrager schriftelijk medegedeeld.

Artikel 33.

De betaalbaarstelling en de uitbetaling der uitkeeringen geschieden overeenkomstig door den Administrateur van Financiën vast te stellen voorschriften.

Artikel 34.

1. De vergoeding voor begrafeniskosten, de uitkeeringen in eens en de reeds verschenen termijnen van periodieke uitkeeringen worden binnen 8 dagen na de toekenning daarvan betaalbaar gesteld.

2. Periodieke uitkeeringen worden maandelijks betaalbaar gesteld en wel op den eersten werkdag van de maand, volgende op die waarover de uitkeering loopt.

3. Indien een periodieke uitkeering wordt toegekend met ingang van een dag na den eersten eener maand zal het bedrag van den eersten termijn zooveel dertigsten van het bedrag der

uitkeering beloopen, als die maand na den ingangsdatum der uitkeering nog dagen telt.

4. Indien een periodieke uitkeering een einde neemt op een dag voor den laatsten eener maand, zal het bedrag van den laatsten termijn zooveel dertigsten van het bedrag der uitkeering beloopen, als er tot en met den datum van beëindiging der uitkeering dagen in die maand zijn verloopen.

5. De uitkeeringen, welke niet zijn ingevorderd binnen een jaar na den dag der betaalbaarstelling, worden niet meer uitbetaald, tenzij de rechthebbenden ten genoege van de commissie aantoonen, dat zij de uitkeeringen niet hebben kunnen invorderen.

Artikel 35.

1. De uitkeeringen aan minderjarigen worden uitbetaald aan hun wettigen vertegenwoordiger dan wel aan een derde, die naar het oordeel van de commissie daarvoor in aanmerking komt.

2. De uitkeeringen, bedoeld in de artikelen 10 en 11 kunnen op verzoek van het oorlogsslachtoffer dan wel ambtshalve door de commissie worden betaalbaargesteld aan de daarvoor in aanmerking komende nabestaanden.

HOOFDSTUK VII.

Van het vervallen van de aanspraak op een tegemoetkoming.

Artikel 36.

Elke aanspraak op een tegemoetkoming op den voet van de bepalingen dezer landsverordening vervalt, indien de tegemoetkoming niet binnen een jaar na het ontstaan van de aanspraak daarop is aangevraagd.

Artikel 37.

1. Elke aanspraak op een tegemoetkoming vervalt met ingang van den dag na dien van het overlijden van de rechthebbende op de tegemoetkoming.

2. Elke aanspraak op een tegemoetkoming, welke een vreemdeling heeft, vervalt met ingang van den dag na dien, waarop die vreemdeling Curaçao metterwoon verlaat.

Artikel 38.

Elke aanspraak op een toegekende periodieke uitkeering vervalt, indien de uitkeering gedurende drie achtereenvolgende jaren niet is ingevorderd.

Artikel 39.

1. De aanspraak op voortgezette vrije geneeskundige behandeling en verpleging vervalt, indien de rechthebbende zich zonder gegronde reden voortijdig aan zoodanige behandeling of verpleging onttrekt.

2. Als gegronde reden in den zin van het eerste lid wordt onder andere aangemerkt de vrees voor een ernstige operatieve behandeling.

Artikel 40.

1. De aanspraak op een periodieke uitkeering vervalt gedurende den tijd, dat de rechthebbende een vrijheidsstraf van drie maanden of langer ondergaat.

2. De commissie is bevoegd voor den tijd, gedurende welken ingevolge het in het eerste lid bepaalde de aanspraak is vervallen, aan de nabestaanden van den veroordeelde een periodieke uitkeering toe te kennen, ten hoogste tot het bedrag, hetwelk aan den veroordeelde was toegekend.

Artikel 41.

1. De aanspraak op een uitkeering als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder a vervalt met ingang van den dag na dien, waarop de vrouw hertrouwt.

2. De aanspraak op een uitkeering als bedoeld in artikel 19, lid 1, onder c vervalt met ingang van den dag na dien, waarop het

kind zijn 18de levensjaar heeft voltooid dan wel een huwelijk heeft aangegaan.

3. Indien meer personen tezamen een uitkeering als bedoeld in artikel 19 genieten, is het vervallen van de aanspraak van een van hen van geen invloed op de aanspraken der anderen.

HOOFDSTUK VIII.

Van de herziening en de intrekking van uitkeeringen.

Artikel 42.

1. Wanneer na een beslissing nopens toekenning, weigering, intrekking of wijziging van een uitkeering fouten of omstandigheden bekend worden, welke, indien zij daarvoor bekend waren geweest, tot een andere beslissing zouden hebben geleid, of indien de toestand, welke den maatstaf vormde bij het nemen van een zoodanige beslissing, verandering ondergaat, kan de commissie ambtshalve of op verzoek van belanghebbenden een nieuwe beslissing terzake nemen. Op deze beslissing zijn dezelfde bepalingen van toepassing als op de oorspronkelijke beslissing, met dien verstande dat voor het in artikel 21 bedoelde tijdstip in de plaats treedt het tijdstip van de nieuwe beslissing.

2. Inkomsten, voortvloeiende uit door den uitkeeringsgerechtigde na het tijdstip van het ontstaan van de aanspraak op uitkeering nieuw aangevangen arbeid, worden niet in mindering van zijn uitkeering gebracht gedurende de eerste twee jaren na dat tijdstip.

3. Ten aanzien van de uitbetalingen, gedaan krachtens een vroegere toekenning is het bepaalde bij artikel 30 lid 3 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 43.

1. Onverminderd het bepaalde in het voorgaande artikel zal de commissie ambtshalve elke beslissing, houdende toekenning of wijziging eener periodieke uitkeering, na verloop van telkens twee jaren, nadat zij is genomen, aan heroverweging onderwer-

pen en terzake, na een hernieuwd onderzoek op den voet van de bepalingen van het Vde Hoofdstuk, beslissen tot voortzetting, herziening of intrekking van de periodieke uitkeering.

2. Het bepaalde in den slotzin van het eerste lid en in het derde lid van het voorgaande artikel is in dit geval mede van toepassing.

3. De commissie zal bij haar onderzoek met name vaststellen, of er sedert hare laatste beslissing veranderingen zijn ingetreden:

a. in den burgerlijken staat van den rechthebbende;

b. in het arbeidsinkomen en de overige inkomsten van den rechthebbende;

c. in den toestand van ongeschiktheid tot werken, indien de rechthebbende terzake van zoodanige ongeschiktheid een uitkeering genoot;

d. in andere omstandigheden, welke op hare laatste beslissing van invloed zijn geweest.

4. Behalve op veranderingen, als in het voorgaande lid bedoeld, kan de commissie een besluit tot vermindering of intrekking eener periodieke uitkeering gronden op de beslissing, dat de rechthebbende heeft nagelaten voor de verbetering van zijn economische positie te doen, wat redelijker wijze van hem verwacht kon worden.

5. Zoolang de nieuwe beslissing bedoeld in het eerste lid van dit artikel nog niet is genomen, blijft de laatstgenomen beslissing der commissie van kracht.

HOOFDSTUK IX.

Strafbepalingen.

Artikel 44.

Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft hij, die niet

of niet behoorlijk nakomt een der ingevolge artikel 28, lid 2 en artikel 29 op hem rustende verplichtingen.

Artikel 45.

Met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft:

1e. hij, die opzettelijk omtrent een der in artikel 26 bedoelde gegevens een valsche opgave doet;

2e. hij, die, in het geval bedoeld in artikel 29, lid 2 opgeroepen als getuige of deskundige, omtrent hetgeen hem gevraagd wordt opzettelijk een valsche verklaring aflegt.

Artikel 46.

1. Degene, wien een periodieke uitkeering is toegekend, alsmede hij, die zoodanige uitkeering heeft aangevraagd, is verplicht aan de commissie alle hem bekende veranderingen mede te deelen, welke ten aanzien van de in artikel 43, lid 3 genoemde omstandigheden plaats vinden. Het niet nakomen van deze verplichting wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

2. Hij, die in een geval, als bedoeld in het voorgaande lid opzettelijk een valsche mededeeling doet, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

Artikel 47.

1. De leden van de commissie, benevens alle personen, die door een zoodanige commissie belast zijn met het verrichten van eenige werkzaamheid, alsook de personen, die bevoegd zijn tot het in ontvangst nemen van aanvragen, zijn verplicht tot geheimhouding van al hetgeen hun bij de vervulling van hun taak is bekend geworden, voorzoover niet de juiste uitvoering van die taak mededeeling daarvan vordert.

2. Hij, die opzettelijk de bij het voorgaande lid opgelegde ge-

heimhouding schendt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. Hij, aan wiens schuld schending van die geheimhouding te wijten is, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste driehonderd gulden.

4. Indien het feit ten nadeele van een bepaald persoon is gepleegd, wordt het slechts vervolgd op diens klacht.

Artikel 48.

De bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten worden beschouwd als misdrijven, behalve de feiten strafbaar gesteld bij de artikelen 44, 46, lid 1 en 47, lid 3, die als overtredingen worden aangemerkt.

Artikel 49.

Met het opsporen van de bij deze landsverordening strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de ambtenaren, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van strafbare feiten, mede belast de leden der commissie.

HOOFDSTUK X.

Slotbepalingen.

Artikel 50.

1. De uitkeeringen zijn onvervreemdbaar, niet vatbaar voor verpanding of beleening, evenmin voor executoriaal of conservatoir beslag, noch voor faillissementsbeslag, behalve tot verhaal van het verschuldigde wegens levering van levensbehoeften verstrekt aan dengeen, tegen wien het beslag gedaan wordt en tot verhaal van onderhoud, waartoe degene, die de uitkeering geniet voor de wet is gehouden.

2. De lastgeving om eenige uitkeering te ontvangen kan steeds

worden herroepen. Alle hiermede strijdige overeenkomsten zijn nietig.

3. Deze bepalingen worden op het bewijs van toekenning der uitkeering afgedrukt.

Artikel 51.

Alle stukken en geschriften opgemaakt in verband met de naleving van de voorschriften, bij of krachtens deze landsverordening gegeven, zijn vrij van zegel en van het recht van registratie.

Artikel 52.

Hetgeen verder ter uitvoering van deze landsverordening noodig is, wordt door den Gouverneur geregeld.

Artikel 53.

1. Deze landsverordening treedt in werking met ingang van den dag na dien harer afkondiging en werkt terug tot 16 Februari 1942.

2. Zij kan worden aangehaald als „Algemeene oorlogsongevallenregeling".

Gegeven te Willemstad, den 23sten September 1943.

P. KASTEEL.

De Gouvernements-Secretaris,

GRONEMEIJER.

Uitgegeven den 1sten October 1943.
De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

Tabel bedoeld in artikel 18, lid 1, sub b van het Publicatieblad 1943, No. 202.

Bij verlies van:

beide oogen	100%
een oog	30%
het gehoorvermogen van beide ooren	40%
het gehoorvermogen van een oor	10%
een been	55%
een voet	50%
een der groote teenen	5%
een der andere teenen	3%

Bij rechtsche personen:

den rechterarm vanaf het schoudergewricht	75%
den linkerarm vanaf het schoudergewricht	70%
den rechterarm vanaf of boven het ellebooggewricht	65%
den linkerarm vanaf of boven het ellebooggewricht	60%
de rechterhand vanaf of boven het polsgewricht	60%
de linkerhand vanaf of boven het polsgewricht	55%
een duim der rechterhand	20%
een duim der linkerhand	18%
den wijsvinger der rechterhand	15%
den wijsvinger der linkerhand	12%
een der andere vingers van de rechterhand	8%
een der andere vingers der linkerhand	6%

Bij linksche personen worden bij verlies van een arm, hand of vinger de aanduidingen „rechter" en „linker" in bovenstaande tabel verwisseld.

Bij gelijktijdig verlies van verschillende lichaamsdeelen hierboven vermeld, worden de desbetreffende percentages bij elkaar opgeteld, doch slechts tot een maximum van 100% uitgekeerd.